

quoquo modo se immiscere prorsus est vetitum, & interdictum, ne in ultimo die pretermisisti officii pastoralis rei a Domino arguamur, & predicti Lucenses talia committendo Saulis, & Oze horrendo exemplo, Dei indignationem in se provocent, nullo modo dissimulanda existimavimus.

Easq; irritat.

§.2. Quamobrem cum Venerabilibus Fratribus Nostris S.R.E. Cardinalibus eidem Sancte Inquisitionis officio Præsidentibus, sæpe sapius re communicata, & matura deliberatione discussa, supradicta decreta, & statuta, ac similia, quorum veriores tenores presentibus pro expressis haberi volumus, aliaque inde sequuta, tamquam Sacrorum Canonum statuta, jurisdictioni Ecclesiastica, & privilegiis Sancti Officii contraria, licet per se nulla, irrita, & invalida, ac nullius roboris, & momenti sint, nihilominus de Apostolica potestatis plenitudine, omnia, & singula per presentes irritamus, & annullamus, irritaque, & nulla, ac invalida, nulliusque roboris, & momenti fuisse, esse, ac fore: Hæc prædicta statuta in causis cognoscendis, & terminandis allegari, seu illorum rationem haberi posse, aut debere, prædictosque Vexilliferum, & Antianis illa facere, & edere, & in illis se immiscere non potuisse, neque posse decernimus, & declaramus.

Monetque, ut a similibus abstineant.

§.3. Et idcirco iisdem Vexillifero, & Antianis per Apostolica scripta præcipiendo mandamus, ut imposterum a prædictis, & similibus statutis, & decretis faciendis, ac factis exequendis, aliisque supradictis, & iis similibus se se quomodolibet immiscendo, omnino abstineant, alioquin sciant, se censuras omnes, & poenas a Sacris Canonibus, generalibus Conciliis, ac Summorum Pontificum Constitutionibus contra usurpantes jurisdictionem Ecclesiasticam, præsertim in causis ad Sanctum Officium quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, & contra illius privilegia violantes irrogatas, se se ipso facto incursum.

Derogatio contrariorum

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Statutaque præsertimque præstandam opem S. Inquisitioni respiciunt.

§.5. Volumus autem per presentes prædictos Vexilliferum, & Antianos minime impediri, quin ea statuere, ac decernere, aut jam decreta, & statuta servare libere valeant, quibus in condemnatos in Sancto Officio, vel a Fratritate tua, & a tuis pro tempore Successoribus in causis hæresis, & ad Sanctum Officium pariter pertinentibus poenæ arguentur, seu auxilium, & favorem, ac brachium pro exequendis decretis, & mandatis ejusdem Sancti Officii, ac tuis, & tuorum pro tempore Successorum in eisdem causis præstandum decernitur, & ordinatur: quinimo in his statuendis, & decernendis magnam a Deo retributionem, a Nobis vero, & Apostolica Sede gratiam, ab omnibus laudem, & commendationem promerituros pro comperto habendum est.

Monet Archiepiscopum curat, ne quid

§.6. Ut autem nihil contra hanc nostram declarationem, & mandatum a præ-

dictis Vexillifero, & Antianis quomodolibet imposterum attentetur, erit tua pastoralis cura & sollicitudinis diligenter providere.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die 12. Octob. 1606. Pont. nostri An.II.

L V I I I .

Committitur Nuncio apud Helvetios, ut conventiones inter Episcopum Constantien., & Senatum, ac Communitatem ejusdem Civitatis, super perceptione nonnullorum fructuum ex Domibus, & aliquibus Locis Pii ab hæreticis olim dirutis, & in alios pios usus converterum confirmet, cum absolutione a censuris, & poenis Ecclesiasticis, in quas hac de causa illi incurrerunt.

Ex Regest. in Secret. brev.

Ven. Fratri Fabritio Episcopo Sancti Severi Nostro, & Apostolica Sedis apud Helvetios Nuncio.

PAULUS PAPA V.

Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit Vener. Frater Episcopus Constantien., quod ipse pastoralis sollicitudine invigilans, si quæ bonorum Ecclesiasticorum, aut pii usus dicarum occupata fuerint, diligenter indagavit, ac reperit, nonnullos Religiosos vulgo nuncupatos *Scotos* coactos ab ipsa Civitate jam septuaginta ab hinc annis discessisse, & eorum Monasterium Communitati dictæ Civitatis cum pacto illud reassumendi in eventum, in quem istuc redirent, reliquisse, sed postea idem Monasterium ita ab Hæreticis dirutum extitisse, ut nulla illius vestigia appareant. Insuper extra dictam Civitatem Ecclesias Sanctorum Iodoci, & Leonardi dirutas apparere, ex quibus nullos redditus percipi constat, & si qui forsitan percipiuntur, sumptus in illis exigendis fieri soliti, illos superare dicuntur: Quatuor præterea Domunculas ad præsens fere penitus dirutas, in quibus olim nonnullæ mulieres in habitu Monialium, sed citra observationem Clausuræ insimul habitabant, *Beguina* nuncupate, ex quibus nunc nullæ in dicta Civitate existunt, omniaque supradicta quinquaginta ab hinc annis a Laicis occupata fuisse, sed postea Cives nonnullos Constantien. pro eorum conscientiarum securitate curasse, ut in loco supradicti Monasterii a prædictis Monachis Scotis relicti, Ecclesia, Coemeterium, & Domus commode ad recipiendos pestilentia morbo laborantes dictæ Communitatis sumptibus edificarentur; & licet de præmissis nisi per famam non constet; quia tamen sumptus in prædictis aedificiis, & pia dicti operis administratione per dictæ Civitatis Senatum facti, & qui sunt, fructus,

contra hanc declarationem attentetur.

Dat. die, mēse, annoque eisdem.

Stus, qui ex dictis bonis Ecclesiasticis percipiuntur, superant, dicto Episcopo consultius visum fuit circa illa nihil immutari; Præterea ab eodem Senatu detineri comperit quamdam Domum olim dictarum mulierum *Beguinarum* ab eisdem *Beguinis* ob illius tenues redditus relictam, ex qua Senatus trecentos circiter florenos annuatim percipit, ac in pauperum præsertim leproforum usus erogare consuevit: ipse vero Episcopus Domum hanc Seminario puerorum Ecclesiasticorum erigendo applicavit, ubi Alumni ejusdem Seminarii, & alii Convictiores sub cura Religiosorum Societatis Jesu, & gubernio unius Præsæti ejusdem Societatis, pietate, optimis moribus, & literis imbui possint, ea conditione tamen, ut Senatus, & Communitas prædicti Domum prædictam, cum ad præsens penitus diruta sit, suis sumptibus pro prædicto Seminario erigendo reedificent, & ut redditus omnes dictæ Domus recte impendantur, cum eodem Senatu convenit, ut de residuo fructuum quinquaginta duo floreni unius Sacerdoti, qui diebus præfixis in Ecclesia Hospitalis prædicti extra dictam Civitatem existentis, Missas celebret, annuatim tradantur: duoque Alumni in prædicto Seminario perpetuo alantur cum onere, ut ad Presbyteratus ordinem canonicè promoveantur ad titulum Beneficii, vel patrimonii juxta Sacri Concilii Tridentini Decreta, quorum præsentatio ad Senatum, & Communitatem prædictas, electio vero ad prædictum, & pro tempore existentem Episcopum Constantien. spectet.

Commissio, de qua in rub.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, hæc omnia inter Episcopum, & Senatum prædictos sub Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito tractata, & stabilita fuerint, & tam Episcopus, quam Senatus, & Communitas prædicti conventiones prædictas pro illarum firmiori validitate, & observatione, atque conscientiarum ejusdem Senatus securitate, Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri cupiant: Nobisque propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui iuxta petentibus, nostrum non denegamus assensum, Senatum, & Communitatem prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac singulares ejusdem Senatus personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium super consultationibus, & negotiis Episcoporum, & Regularium deputatorum, Fratritati tuæ per presentes committimus, & mandamus, ut de præmissis te diligenter informes, & si per informationem

Bull. Rom. Tom. V. Par. III.

hujusmodi preces veritati nitii repereris, super quo tuam conscientiam oneramus, omnes, & singulos Senatores prædictos a quibuscumque censuris, & poenis Ecclesiasticis propter præmissa forsitan incurris auctoritate nostra Apostolica in utroque foro gratiose absolvas, & liberes, ac illis omnes, & singulos fructus, redditus, & proventus ex prædictis bonis per illos perceptos, & in quoscumque usus licitos conversos remittas, & condones; Ac præterea supradictas conventiones per dictum Episcopum cum eodem Senatu initas, & quascumque scripturas desuper celebratas cum pactis, & conditionibus in illis contentis, dummodo tamen sint licita, & honesta, ac Sacris Canonibus non adversentur, eadem auctoritate nostra perpetuo confirmes, & approbes, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adscias, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui in eisdem intervenerint, suppleas, itaut Senatus prædictus, & singulares illius personæ, si & postquam conventiones prædictas adimpleverint, in conscientia tuti remaneant, neque ad aliud occasione præmissorum pro exoneratione conscientiarum eorum teneantur.

Derogatio contrarior.

§.3. Non obstantibus, quatenus opus sit sac. rec. Pauli Papæ IV., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum, & Monasterii prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores presentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 30. Octob. 1606. An.II.

Datum Romæ apud Sanctum Petram sub Annulo Piscatoris die 30. Octob. 1606. Pont. nostri Anno II.

H h 2

Quod

LIX.

Quod in promotione personarum Militiæ, & Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani ad magnam Crucem habeatur ratio meritorum magis quam antianitatis promovendorum, juxta dictæ Religionis statutum de Electionibus, si est in usu.

De hac regulari Militia, vide in Constitut. XV. Anastasi IV. Christianæ Tom. II. fol. 346.

Dilectis filiis Magistro, & Consilio Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani.

PAULUS PAPA V.

Dilecti filii salutem, & Apostolicam benedictionem.

§.1. **A**ccepimus, inter alia laudabilia, statuta istius Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani Apostolica auctoritate confirmata, statuto quinto de electione provide ordinatum fuisse, ut in promotione ad magnam Crucem habeatur ratio meritorum magis quam antianitatis, quo fit, ut Fratres ejusdem Hospitalis, alioquin si jure antianitatis tantum ad assequenda beneficia, ac dignitates ejusdem Hospitalis aditum haberent, onera Religionis minus prompte subeuntes, virtute, ac meritis certatim anteire non contendunt.

§.2. Proinde Nos hoc statutum in viriditate observantia retinendum esse censentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, Vobis per presentes precipimus, & mandamus, ut statutum prædictum quintum de Electionibus, cujus tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, si est in usu, inviolate observari, auctoritate etiam Apostolica, mandetis, & faciatis, ita ut occurrente quandoque aliqua vacatione, atque smutitione dignitatum magnæ Crucis, juxta ipsius statuti dispositionem, magis de ipso Hospitali benemeriti, cæteris licet antianis respectu temporis, minus tamen benemeritis præferantur, omni exceptione, & affectione cessante: irritumque decernatis, & inane, quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus quibuscumque aliis ejusdem Hospitalis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac etiam Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac privilegiis, & indulgentiis, ac literis Apostolicis, cæterisque in contrarium disponentibus quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum die 4. Decembris 1606. Pontificatus nostri Anno II.

Quod Papa precipit observari, si est in usu.

Derogatio

Dat. die 4. Decembris 1606. An. II.

LX.

Dat facultatem Episcopis Argentinensi, & Basiliensi, & illorum singulis applicandi summam 11. mill. Florenorum, congestorum ex fructibus Præposituræ Peris nuncupat. Ordinis Sancti Benedicti, vocatæ per obitum Cardinalis ab Austria pro erigendo Puerorum Seminario Ecclesiastico in Landgraviatu Alsatia.

Ven. Fratribus Argentinensibus, & Basiliensibus, & eorum alteri;

PAULUS PAPA V.

Ven. Fratres salutem, & Apostolicam benedictionem.

CUM, sicut accepimus, alias per obitum boni mem: Andreæ Diaconi Cardinalis ab Austria nuncupati, qui Præposituram Peris nuncupat. Ordinis Sancti Benedicti in Landgraviatu Alsatia in Commendam ex concessione, & dispensatione Apostolica, dum viveret, obtinebat, Commenda hujusmodi cessante, Præpositura prædicta adhuc eo, quo ante Commendam ipsam vacabat, modo vacante, & antequam dicta Præpositura alteri personæ Ecclesiasticæ a sæc. recor. Clementi Papa VIII. commendata fuisset, fructus, qui interim decurrerunt, opera dilecti filii nobilis viri Maximiliani Archiducis Austriae illius Provincie Principis asservati fuerint, & nunc in loco tuto reperiantur, ad summam undecim millium florenorum monetæ illarum partium, quinque mille, ac septingentos ducatos auri de Camera, vel circiter constituentium ascendentes.

§.2. Cumque dictus Maximilianus considerans, non solum utile, sed plane necessarium esse, ad Catholicam Religionem in illa Provincia undique ab hæreticis circumseptâ conservandam, ut Seminarium Ecclesiasticum ad imbuendam Catholicæ fidei dogmatibus Juventutem extruatur, & ad hujusmodi Seminarii erectionem non parum adiumenti allatum iri, si dicta pecuniarum summa ex fructibus Præposituræ prædictæ vacantis congesta, & asservata illi applicaretur, cum præsertim aliunde sumptus ad id necessarii haberi non possint; Nobis humiliter supplicari fecerit, ut super hoc Apostolica benignitate providere dignaremur.

§.3. Nos, qui piis nobilium virorum votis, quantum cum Domino possumus, libenter annuimus, hujusmodi supplicationibus inclinati, Vobis, & cuicumque vestrum, ut accedente moderni ejusdem Præposituræ Præpositi, seu Commendatarii consensu, & non aliter, summam pecuniarum ex fructibus dictæ Præposituræ, ut præsertim, asservatam, pro extruendo unius Seminarii Puerorum Ecclesiastici in dicta Provincia in loco a vobis, vel altero vestrum designando faciendâ, auctoritate nostra Apostolica perpetuo

Ex Regest. in Secret. brev.

Maximilianus fructus Præposituræ vacantis colligit;

Erigendoque Puerorum Seminario petit applicari.

Pontifex eam rem committit Episcopis Argentinensibus, & Basiliensibus.

Derogatio contrariis.

Dat. die 15. Decembris 1606. An. II.

Ex Regest. in Secret. brev.

Ulixypone erecta Parochia, & Hospitalis Italici.

Cardinalis Austriacus Hospitali applicat 500. annua scuta ex dispensationibus matrimonialibus.

petuo applicare valeatis, facultatem concedimus, & impertimur.

§.4. Non obstantibus quatenus opus sit, scilicet: Pauli Secundi, & aliorum Romanorum Pontificum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictæque Præposituræ, & illius ordinis etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris die 15. Decembris 1606. Pontificatus nostri Anno II.

LXI.

Concessio ad Sedem Apostolicam beneplacitum Emolumentorum ex dispensationibus Matrimonialibus venientium ad summam 500. scutorum annuorum ascendendum pro subventionem Hospitalis Pauperum Infirmorum, & Peregrinorum Italorum Ulyxbonæ commorantium.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

Alias, sicut accepimus, sæc. recor. Clementi Papæ VIII. Prædecessori Nostro Ven. fratris Fabii Patriarchæ Hierosolymitani, tunc in Portugallia, & Algarbiorum Regnis Spoliorum, & Jurium Camerae Apostolicæ debitorum Collectoris, & Vicelegati Apostolici, ac Nationis Italianæ in Civitate Ulixbonen. degen. nominibus exposito, quod dudum impensis ipsius Nationis in ipsa Civitate Ecclesia sub Invocatione Beate Mariæ de Laureto à fundamentis fabricata extiterat, & in ipsa Ecclesia, cujus Fabrica valde sumptuosa est, divina Officia decenter per Religiosos ibidem degentes, & Missæ quotidie celebrantur, & diebus festivis solemniter decantari, & Verbi Dei Conciones haberi solebant; Præterea in eadem Ecclesia animarum curam unius satis amplæ Parochiæ per idoneos Parochos exercebatur, eaque cura dudum ipsi Ecclesiæ absque aliquo emolumento Nationis Italianæ personis applicata fuerat, & ita expensæ omnes tam ad curam animarum, quam ad alia necessaria pertinentes ære particularium dictæ Nationis collato absque ulla proflus Parochianorum contributione fiebant.

§.2. Et in eadem expositione subjuncto, quod licet dudum Homines prædictæ Nationis apud dictam Ecclesiam unum Hospitale pro Infirmis, & Peregrinis ejusdem Nationis extruere cogitassent, nihilominus, eo quia à nonnullis annis citra commercium Indiarum in dicto Regno valde defecerat, & eadem causa Italicorum Mercatorum numerus imminutus, ipsique mer-

catores remanentes facultatibus extenuati erant, opus hoc differebatur; dilectus filius nobilis vir Albertus Archidux Austriae tunc tituli Sanctæ Crucis in Hierusalem Præbyter Cardinalis, & Sedis Apostolicæ in dicto Regno de latere Legatus, precibus tunc existentis Collectoris Jurium, & spoliorum Camerae prædictæ in dictis Regnis debitorum, ac Nationis prædictæ adductus, concessit, ut ex dispensationibus matrimonialibus in ipsa Legatione expediri solitis, ultra emolumenta ordinaria, loco operum manualium in quibus quandoque contrahentes condemnari solebant, alicui pio loco præstandorum, ipsi contrahentes quandam elemosynam solverent, nimirum pro dispensationibus ordinariis decem Regalia, & quando in duplici gradu peterent, viginti Regalia, quod emolumentum ad quingenta circiter scuta monetæ annuatim ascendens in Hospitalis prædicti fabricam, ejusque manutentionem converti, & erogari voluerat, prout ex tunc deinceps factum fuerat sine aliqua cujusque reclamazione, immo potius cum universali omnium satisfactione, emolumenta prædicta, cum adhuc Ecclesiæ fabrica perfecta non esset, de licentia ejusdem Alberti tunc Cardinalis Legati ipsius Ecclesiæ fabricæ, quousque absoluta esset, applicata fuerant: Ita tamen, ut postea ad Hospitalis fabricam, & manutentionem reverterentur.

§.3. Ac eidem Clementi Prædecessori pro parte Fabii Patriarchæ, & Nationis prædictorum humiliter supplicato, ut concessioni, & assignationi hujusmodi robur Apostolicæ confirmationis adicere dignaretur. Idem Clemens Prædecessor, hujusmodi supplicationibus inclinatus, concessionem, & assignationem ab ipso Alberto tunc Cardinale Legato, ut præsertim, factam, durante dicta Legatione confirmavit, & approbavit, prout in ejus literis in simili forma Brevis, sub die 23. Novembris 1594. Pontificatus sui anno Tertio desuper expeditis plenius continetur.

§.4. Cum autem, sicut Nobis nuper dilectorum filiorum Officialium, & deputatorum ejusdem Nationis Italianæ Ulixbonæ commoran. nomine fuit expositum, ex prædicta impositione, & assignatione, quæ nemini gravis, vel onerosa existit, pauperum infirmorum, & Peregrinorum Nationis Italianæ necessitatibus plurimum prospiciatur, & ut illam imposterum quoque tuta conscientia percipere valeant, cupiant impositionem, & concessionem emolumentorum prædictorum ipsi Hospitali, ut supra jam factam, per Nos de novo dicto Hospitali concedi, & assignari; Ideo Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.5. Nos igitur impositionis, & concessionis emolumentorum prædictorum, seu literarum Patentium, aut aliorum quorumcumque Diplomatum, necnon literarum dicti Clementis Prædecessoris confirmatoriarum desuper expeditarum, vel expeditorum tenores, verumque hujusmodi emolumentum

Hujusmodi applicationem approbavit Clem. VIII.

Officiales Hospitalis iterum petunt coquiri.

Confirmant ad Sedem Ap. beneplacitum.

lumentorum annuum valorem presentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, emolumenta ex dictis dispensationibus matrimonialibus per nunc, & pro tempore existentem Jurium, & spoliatorum hujusmodi Collectorem Generalem, aut Legatum, seu Vicelegatum Apostolicæ Sedis in dictis Regnis pro tempore commoran. vigore facultatum sibi desuper concessarum, seu concedendarum concedendis modo supradicto juxta impositionem a dicto Alberto tunc Cardinale, & Legato, ut præfertur, factam provenientia, eidem Hospitali, auctoritate Apostolica, tenore presentium ad Nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum concedimus, & assignamus:

§.6. Ac Administratores prædicti Hospitalis, aut alios pro tempore deputatos super hujusmodi emolumentorum perceptione molestari, impediri, perturbari, aut inquietari nullatenus posse, aut debere; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, ac modernum, & pro tempore existentem in dictis Regnis Collectorem, ac Nostrum, & dictæ Sedis de latere Legatum, seu Vicelegatum hujusmodi, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, quidquid fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§.7. Quocirca eidem moderno, & pro tempore existenti Collectori Generali, & Legato, seu Vicelegato per presentes committimus, & mandamus, quatenus Hospitali prædicto in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, in illius subventionem dicta emolumenta erogari curet, & faciat.

§.8. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, ac statutis, & consuetudinibus etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis; necnon omnibus illis, quæ dictus Clemens Prædecessor in suis literis prædictis voluit non obtinere, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 6. Februarii 1607, Pontificatus nostri Anno II.

Dat. die 6. Feb. 1607. An. II.

Collectori spoliatorum exequitur.

Contrariis tolluntur.

De auctoritate Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, & Commissarii generalis Ordinis Fratrum Reformatum, super Fratrum Minoribus Reformatis de strictiori Observantia.

Reformatum Congregationem probavit Clemens VII. in sua Const. XLIII. in superna Tom. IV. Par. I. fol. 100.

Dilecto filio Archangelo a Messana Ministro Generali totius Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia.

PAULUS PAPA V.

Dilecto filii salutem, & Apostolicam benedictionem.

Postulat Apostolici muneris ratio, quod nullis nostris exigentibus meritis divina dignatio gerere nos voluit in terris, ut inter ceteras agri Domini excolendi curas, minime negligatur restitutio disciplinæ Ordinis regularis, qui merito, ut flos quidam, & pretiosus lapis inter Ecclesiæ ornamenta Sanctorum Patrum præconio celebratur, ut quæ humana fragilitatis vitio tempore collabuntur, Pastoralis vigilantia divina aspirante gratia corrigantur.

§.1. Ut igitur B. Francisci Fratres Minores de Obervantia nuncupati, quod nomine præferunt, in dies magis re ipsa præsent, motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine tenore presentium, statuimus, & ordinamus, ut tu, & tui pro tempore Successores Ministri generales, super omnibus Reformationibus, & Fratrum Reformatis eandem ordinariam potestatem, quam super aliis ejusdem Ordinis Fratrum habes, & exerces, similiter habere, & exercere libere possis.

§.2. Quodque Ministri Provinciales, qui Reformati erunt, ordinariam super Custodiis, & Reformatis similiter habeant, & exercent potestatem.

§.3. Qui vero ex dictis Ministris de Familia erunt, eisdem Custodibus, & Reformatis præcedant, & pro eorum Superioribus censentur, & recognoscantur.

§.4. Custos autem, & ejus vocales ad Provinciale Capitulum accedant, & in eo in electione Ministrorum, & Definitorum, vocem activam, & passivam habeant, ipsæque Custos a vocalibus suæ Custodiæ in prædicto Capitulo eligatur, qui una cum discretis Guardianos constituet, & familias in sua custodia disponet, & ulterius, ut ipse Custos quoties sibi necessarium videbitur, suam custodiam visitare, mutare, corrigere, & punire possit.

§.5. In casu vero appellationis, ad te, & pro tempore existentem Ministrum generalem appellandum erit.

§.6. Rursus quotiescumque aliquis ex Fra-

Exordium.

Ministri Generalis auctoritas super reformatos.

Provincialium Reformat. potestas super Custodiis.

Præcedentia.

Custodis, vocaliumque facultas in Capitulo Provinciali.

Appellatio ad Ministrum Gen.

Transitus de Reformatione ad Familiam, & contra.

Novitii possunt eligere Reformationem vel Familiam.

Conventus de Familia accipiendi facultas penes Ministrum Generalem.

Justo prædicta observandi.

Derogatio contrariis.

Dat. die 4. Februarii 1607. An. II.

Extensio auctoritatis Ministri generalis, donec erit

Fratribus Reformatis ob infirmitatem, vel aliam legitimam causam a Reformatione, exire, & ad Familiam transire voluerit, in Capitulo, aut Congregatione Provinciali de consensu Custodis, & majoris partis vocalium Custodiæ illi concedatur, & eorundem consensu, necnon Ministri Provincie Fratres de Familia ad Reformationem poterunt migrare.

§.7. Novitiis quoque, qui in Capitulo, aut Congregatione recipiuntur, utrum ad Reformationem, vel ad Familiam ad Novitiatum agendum se conferre velint, eligere liberum erit, servata tamen sel. rec. Sixti Papæ V. Prædecessoris nostri Constitutione.

§.8. Præterea circa Conventus de Familia acceptandos, quicquid a dilecto filio nostro Pompejo tit. S. Balbinæ Præbytero Cardinale Arrigonio nuncupato, & a te, ac pro tempore existente istius Ordinis Protectore, ac Generali Ministro ordinatum fuerit, observetur.

§.9. Quocirca in virtute Sanctæ obedientie omnibus, & singulis dicti Ordinis, & Reformationis prædictæ Superioribus, & Religiosis præcipimus, & mandamus, ut præmissa omnia, & singula inviolabiliter observent, tibi que in illis prompte parent, obediant, & assistant, alioquin sententiam, sive poenam, quam rite tuleris, seu statueris in rebelles ratam habebimus, & faciemus auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

§.10. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon ejusdem Ordinis statutis, & consuetudinibus, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, & personis, ac quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores presentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die 4. Februarii, millesimo sexcentesimo septimo, Pont. Nostri Anno Secundo.

Sequitur extensio auctoritatis Ministri Generalis ad Commissarium Generalem, de qua in rub.

Dilecto filio Evangelista de Gabiano Commissario Generali Ordinis Fratrum Minorum Reformat. S. Francisci de Observantia.

PAULUS PAPA V.

Dilecto filii, salutem, & Apost. benedictionem.

1. Cupientes regimini, & gubernio Fratrum Reformatum Sancti

Francisci de Observantia opportune prospicere, ac de tua pietate, prudentia, Religionis zelo, ac in gubernando experientia plurimum in Domino confisi, Tibi, durante officio Commissarii Generalis ejusdem Ordinis, & absentia Ministri, seu Vicarii Generalis dicti tui Ordinis, & vice, ac loco ipsius, Universos dicti Ordinis Fratres Reformatos cum eadem auctoritate, superioritate, jurisdictione, & facultatibus, Ministro, seu Vicario generali totius ordinis S. Francisci de Observantia competentibus, & competitoris, in spiritualibus, & temporalibus, regendi, & gubernandi plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem tribuimus, & impertimur.

§.2. Mandantes propterea dilectis filiis Custodibus, & aliis Superioribus, & Fratribus Universis Reformatis prædictis, ut Tibi debitum honorem, & reverentiam exhibentes, tua salubria monita, & mandata suscipiant humiliter, & efficaciter adimplere procurent, alioquin sententiam, sive poenam, quam rite tuleris, seu statueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus (auctore Domino) usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

§.3. Cæterum volumus, ut quæ per sel. record. Clementem Papam Prædecessorem Nostrum, per ejus sub plumbo in favorem eorundem Fratrum Reformatum, seu aliis expeditas literas disposita fuerunt, immutare, aut aliquo modo alterare non possis, sed illa observari facere tenearis.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non Ordinis prædicti, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis Ordini prædicto, ac Ministro generali, & aliis Superioribus, nec non Fratribus tam Reformatis, quam de Familia, & aliis quibuslibet personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 8. Julii, millesimo sexcentesimo decimo quinto, Pont. nostri Anno XI.

Quod

abfcs, ad Commissarium generalem Ordinis Reformatum, & ejus officio durante.

Obedientia ab omnibus Reformatis ei præstanda.

Restitutio auctori tunc ejus de Commissarij.

Derogatio contrariis.

Dat. die 8. Julii 1615. An. XI.

LXIII.

Quod Rectores Ecclesiarum Parochialium Indiarum Occidentalium, ab iis qui in Ecclesiis, & Domibus Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini sepeliuntur, majorem non exigant eleemosynam, quam eam, quae a Concilio Tridentino praescribitur, & a Pio V. explicatur.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Rectores Ecclesiarum Parochialium Indiarum Occidentalium, majorem exigebat eleemosynam ab his, qui in Ecclesiis Fratrum Eremitarum S. Augustini sepeliebantur, in quam ab iis, qui in propriis Ecclesiis sepelirentur.

Exigebant insuper eleemosynam. Missam quoque pro anima sua Fratres dictas relinquant, & restituant.

Hujusmodi abusus a Papa removeri, Ordinis Praelati supplicavit.

Qui propterea Rectores dictarum Parochialium prohibere majorem eleemosynam petere qui praescribitur a Concilio Tridentino, & a Pio V. explicatur in sua Const.

§. 1. **E**xpositum Nobis nuper fuit pro parte dilectorum filiorum Francisci Pereira, Assistentis Generalis totius Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, nec non Provincialis Provinciae Mexicanae ejusdem Ordinis novae Hispaniae in Indiis, quod Rectores Parochialium Ecclesiarum Indiarum Occidentalium, ne ita commode Christianifideles, qui in Domino moriuntur, in Ecclesiis Ordinis hujusmodi, ac in propriis eorum Parochiis sepeliri valeant, de consilio forsitan suorum Superiorum, ab usum introduxerunt, ut scilicet exigant majorem eleemosynam ab iis, qui in Ecclesiis dicti Ordinis sepeliuntur, quam si in propriis Ecclesiis sepelirentur, ita ut fideles qui in Ecclesiis Ordinis hujusmodi sepeliri desiderant, parem ad minus Parochialibus Ecclesiis eleemosynam relinquere debeant ratione eorum sepulturae, quam Ecclesiis Ordinis hujusmodi relinquant.

§. 2. Et quod pejus est, si quis pro animae suae refrigerio, nonnullas Missas a Fratribus Ordinis hujusmodi dicendas relinquerit, praetendunt Parochi eleemosynam ratione Missarum hujusmodi relinquant inter ipsos, & Fratres praedictos esse dividendam, quo fit, ut non parum in delendis sepulturis in Ecclesiis dicti Ordinis graventur saeculares, cum duplum pro sepultura solvere cogantur.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, plerique Christianifideles in dictarum Domorum Ecclesiis ob difficultatem tam magnas expensas persolvendi sepeliri se facere non possint, quo fit ut Ecclesiae hujusmodi mortuorum sepulturis, & consequenter eleemosynis in dies fieri consuetis propemodum priventur, idcirco pro parte eorumdem Francisci Assistentis Generalis, & Provincialis Nobis humiliter supplicatum fuit, ut in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur hujusmodi abusus omnino tollere, ac dicti Ordinis commoditatibus, & propagationi, quantum cum Domino possumus, prospicere cupientes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de consilio Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, super consultationibus, & negociis Episcoporum, & Regularium deputatorum, omnibus, & singulis Parochialium Ecclesiarum Universalium, Indiarum Occidentalium, & Orientalium

Rectoribus, nunc, & pro tempore existentibus, harum serie interdiximus, & prohibemus, ne sub excommunicationis majoris latae sententiae poena, a qua non nisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, praeterquam in mortis Articulo absolvi possint, ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus, majorem eleemosynam ab iis, qui in dictorum Fratrum Eremitarum Sancti Augustini Ecclesiis sepeliuntur, ea quam illis praescribit Concilium Tridentinum sess. 25. cap. 13. juxta explanationem a sel. recor. Pio Papa V. Praedecessore nostro emanatam, sub Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae 1567. xvii. Kal. Junii Pontificatus sui Anno Secundo, quovis praetextu, aut occasione, etiam de consilio, consensu, & mandato suorum Ordinariorum exigere valeant, seu praesumant.

§. 5. Quocirca dilectis filiis causatum Curiae Camerae Apostolicae generali Auditori, ac Indiarum Occidentalium, & Orientalium Societatis Jesu Provincialibus pro tempore existentibus, per praesentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Assistentis generalis, & Procuratoris praedictorum, & pro tempore existentium, aut alicujus eorum fuerint requisiti, praesentes literas, & in eis contenta quaecumque sole moiter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos praemissorum omnium & singulorum effectu pacifice sui, & gaudere; Non permittentes eos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari; Contradictores quocumque, ac praemissis non parentes, eisque auxilium, consilium, vel favorem, publice, vel occulte, directe, seu indirecte quomodolibet praestantes, per censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliisque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compeccendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§. 6. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum, Domorum, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ecclesiis, Domibus, & Ordini, earumque Rectoribus, Superioribus, & Fratribus, ac quibusvis aliis personis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, ac literis Gregorii XIII. etiam Praedecessoris Nostri, sub Datum Romae apud S. Petrum Anno 1572. Pontificatus sui Anno Primo. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores praesentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Vo-

Exequutores hujus Constitutionis deputat.

Contrariisq; derogat.

Dat. die 16. Febr. 1607. An. II.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Ind. alium, de quo in Rubrica.

§. 7. Volumus autem, ut praesentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhibetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die 16. Februarii 1607. Anno Secundo.

LXIV.

Canonicis Metropolitanae Ecclesiae Goanae Officio S. Inquisitionis additis exemptio conceditur a servitio Ecclesiae, & Indultum percipiendi distributiones quotidianas.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **C**UM, sicut accepimus, nonnulli Canonici Ecclesiae Metropolitanae Goanae in Indiis Officio Sanctae Inquisitionis pro Inquisitoribus Fiscalibus, seu Notariis inserviant: & propterea dicto munere occupati in eadem Ecclesia personaliter residere, ac divinis officiis nocturnis, & diurnis, uti ratione eorum Canoniciatum, & Praebendarum, quos obtinent, tenentur, interesse non possint; Nos ne id praedictis Canonici alicui detrimento sit, opportune providere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostra, ac de Apostolica potestate plenitudine, praedictae Ecclesiae Canonici nunc, & pro tempore ad servitium Officio ejusdem Sanctae Inquisitionis pro Inquisitoribus, Fiscalibus, seu Notariis deputatis quamdiu dictis muneribus fungentur: Consultoribus vero, & ceteris Officialibus ejusdem Sanctae Inquisitionis, qui Canonici, & Praebendas in eadem Ecclesia obtinent, pro eo dumtaxat tempore, quo actu servitio Inquisitionis vacabunt, a praedicta Ecclesia abesse, & interim omnia, & singula fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta quaecumque, nec non etiam distributiones quotidianas in quibusvis rebus consistant, etiam ratione Matutinorum, aut aliarum Horarum Canoniarum manualiter quotidie dari, & praestari solita, ad praedictos Canonicos, & quemlibet eorum ratione suorum Canoniciatum, & Praebendarum, si in eadem Ecclesia personaliter residerent, ac singulis officiis divinis, missis, legatis, diurnis, & nocturnis horis assidue interessent, spectantia, & pertinentia, cum ea integritate percipere, exigere, & levare, ac in suos usus, & utilitatem convertere, cum qua illos, & illa percipere, exigere, & levare possent, si, ut praesertur, personaliter residerent, & interessent, libere, & licite possint, & valeant, & quilibet eorum respective possit, & valeat: ita tamen, ut pro tempore, quo dicti Consultores, & ceteri Officiales pra-

Bull. Rom. Tom. V. Par. III.

ter Fiscales, Inquisitores, & Notarios primordios pro negotiis Sanctae Inquisitionis non fuerint occupati, a servitio Ecclesiae non eximantur, auctoritate Apostolica tenore praesentium concedimus, & indulgemus.

§. 2. Mandantes propterea Ven. Fratri Archiepiscopo Goanae, ac dilectis filiis Capitulo, & Canonicis ejusdem Ecclesiae, ceterisque, ad quos fructuum, necnon distributionum, aliorumque praemissorum distributio, seu traditio nunc quomodolibet spectat, & in futurum spectabit, in virtute sanctae obedientiae, ut statim visis praesentibus omnia, & singula fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta, nec non distributiones quotidianas solis praesentibus, & divinis officiis, ut praesertur, interessentibus dari, & per eos lucriferi solitas quocumque nomine nuncupentur, omni mora, & dilatione postpositis, praedictis Canonici nunc, & pro tempore ad servitium Sanctae Inquisitionis hujusmodi deputatis, ac Consultoribus, & Officialibus praedictis, seu eorum legitimis Procuratoribus occasione suorum Canoniciatum, & Praebendarum juxta praesentium tenorem tradant, & consignent, seu ab aliis tradi, & consignari curent, & faciant realiter, & cum effectu.

§. 3. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac ejusdem Ecclesiae Goanae, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ecclesiae, ejusque Praefuli, nec non Capitulo, Canonicis, & quibusvis aliis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores praesentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 7. Martii 1607. Pontificatus nostri II.

Exequutio Archiepiscopo, & Capitulo demandatur.

Contrariisq; tolluntur.

Dat. die 7. Martii 1607. An. II.

Ex Regest. in Secret. Brev. Suspendio cujusdam Statuti super electione Archiepiscopi Salisburgensis a Capitulo, & Canonicis dictae Ecclesiae facti.

Dilectis filiis Decano, Capitulo, & Canonicis Ecclesiae Salisburgen.

PAULUS PAPA QUINTUS

Dilecti filii salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium. Quoniam novitates contra sacrorum Canonum decreta, & usus longævi auctoritatem in Ecclesias introduci non debent, exigit officii nostri ratio, ut si aliqua usquam pullulant, pastoralis sollicitudine, quam omnibus Ecclesiis debemus, celeri remedio occurratur.

§.1. Sane ad Apostolatus nostri auctoritatem, nec sine animi nostri molestia, pervenit, quod vos ad perpetuo excludendum certis prætensis de causis ab Ecclesia Salisburgen. regimine Austriacæ, & Bavaricæ familiarum quascumque personas, propria auctoritate statuere, aut decernere non dubitastis, ut nullus ex his ambabus familiaribus, ad Salisburgensem Archiepiscopatum in perpetuum eligatur, vel postuletur; Id quod contra ecclesiasticas regulas commissum fuisse plane dignoscitur.

§.2. Quapropter Nos, quibus sacrorum Canonum commissa est custodia, ne Ecclesiastica subvertatur disciplina, ex nostri Apostolatus officio, quo divina dignatio fungi voluit humilitatem nostram, superscriptum statutum, seu decretum, quod diligenter consideravimus, & ab aliis considerari, & examinari fecimus, matura super eo habita deliberatione, auctoritate Apostolica, præsentium tenore suspendimus, & stante hujusmodi suspensione, Capitulum vestrum, aut ejus, & quascumque alias, ad quas Salisburgen. Archiepiscopi electio spectat, personas non ligare, neque arctare, nullique eligibili ullatenus præjudicare, eadem auctoritate decernimus, ita ut quodcumque Ecclesiam Salisburgen. desitui contigerit solatio pastoris, nullus Canonicorum, neque ulla aliarum dictarum personarum, ad quas prædicta electio pertinet, aut alias eligibiles sunt, cujuscumque gradus, dignitatis, nobilitatis, conditionis, & præminentia existant, ab electione activa, vel passiva, aut a postulatione vigore statuti hujusmodi ita suspensi excludantur, aut repellantur, prout excludi, aut repelli non posse, nec debere, prædicta auctoritate decernimus; firmis nihilominus, & in eodem statu in cæteris remanentibus vestri Capituli quibuscumque aliis Constitutionibus, ejusdemque, & Canonicorum, ac supradictarum personarum juribus. Quibus omnibus, & singulis non intendimus in aliquo præjudicare.

§.3. Quare vobis omnibus, & singulis, aliisque, ad quos electiones prædictæ nego-

Sicque servari præcipit.

Capitulum amilias Austriacæ, & Bavaricæ a voce passiva statuto quadi excluderat.

Hujusmodi statuta suspendit Paulus.

tium quomodolibet spectat, per Apostolica scripta præcipiendo mandamus, ne hujusmodi per Nos ita suspendo statuto, seu decreto, adveniente dictæ Ecclesiae vacatione in judicio, vel extra ullo modo utamini, & respective utantur.

§.4. Non obstantibus quibuscumque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac privilegiis, indultis, & literis Apostolicis vobis, & aliis prædictis, vel vestrum, & illorum cuilibet sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, aut alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & ad verbum expressa mentio habenda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum inferrentur, præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 9. Martii 1607. Pontificatus nostri Anno II. (a)

L X V I.

Prohibet, quominus Ecclesiastici Regni Sicilia, Boves, Vaccas, Vitulos, ac alia Animalia agrorum culturae utilia occidant.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Regnum Siciliae ultra Pharus, illiusque solum ita fertile esse considerantes, ut nedum adjacentibus locis, sed interdum ipsi Urbis pluries in maximis Annoæ difficultatibus frumenta subministravit, ob idque antiquitus Romani Horrei nomen meruerit; ad ipsius Regni commodiorem, facilioremque culturam proficentia maxime Catholicorum Regnum votis id exposcentibus libenter constituimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§.1. Sane charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus Nobis nuper exponi fecit, quod cum in prædicto Regno, cujus ipse Philippus etiam Rex existit, magna Bovum, & Vaccarum ad terras illius Regni excolendas penuria existeret, ipsius Philippi Regis in dicto Regno antecessores per eorum Edicta, Constitutiones, seu Pragmaticas mandarunt, & præceperunt omnibus, & singulis ejus-

(a) Die 21. Martii Paulus Papa Privilegia Mercatoribus Anconitanis a Clemente VIII. concessa, & quæ suo loco retulimus, confirmavit.

Obstantibus derogat.

Dat. die 9. Martii 1607. An. II.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Proemium a fertilitate soli deductum.

Sicilia Reges edicto suo cavent, quominus Boves, Vituli &c. macentur.

Clausula.

dem Regni Incolis, ne Boves, Vaccas, Vitulos, & hujusmodi generis animalia ad usum carni pro victu humano conficiendarum, præterquam in certis publicis locis dumtaxat sub quibusdam poenis quovis modo mactare, seu mactari facere audent, vel præsumerent. Quæ edicta, Constitutiones, seu Pragmaticas, ipse Philippus Rex, seu ejus in dicto Regno Proreges, vel alii Ministri postea confirmarunt, & innovarunt.

§.2. Verum, quia personæ ecclesiasticæ tam saculares, quam regulares dicti Regni, siue eorum aliqui in maximum totius Regni, illiusque agriculturæ detrimentum, Boves, Vaccas, & Vitulos interdum mactare, seu mactari facere non verentur; prædictus Philippus Rex Nobis humiliter supplicari fecit, quatenus super præmissis opportunum adhibere remedium de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur, qui ab initio nostræ ad summi Apostolatus apicem assumptionis, frumenti, & bladorum abundantiam, & ubertatem ubique vigere sinceris desideravimus affectibus, ipsius Philippi Regis Nobis per dilectum filium Nobilem Virum Joannem Fernandez de Pacecho Marchionem Villenæ, dum apud Nos pro ipso Philippo Rege Oratoris munere fungeretur, porrectis supplicationibus inclinati; omnibus, & quibuscumque personis ecclesiasticis tam secularibus, quam regularibus, etiam si seculares Patriarchali, Episcopali, aut quavis alia dignitate, vel excellentia; regulares vero personæ hujusmodi cujusvis ordinis, etiam quantumvis exempti, & privilegiati, nec non Militiarum, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani existant, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, nec non mille scutorum, quoad saculares, quo vero ad regulares personas hujusmodi quoruncumque officiorum, ac dignitatum etiam generalium, quæ obtinent, ac incapacitatis ad illa similia, aut dissimilia in futurum quomodolibet obtinenda; quo autem ad Milites Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani hujusmodi aliorum mille scutorum, & in subsidium, quoad eos, qui non habent in ære, exilii a toto præfato Regno poenis per contravenientes incurrendis districte prohibemus, & inhibemus, ne ipsi, aut eorum aliqui de cætero quovis quæsito colore, prætextu, vel ingenio Boves, Vaccas, Vitulos, aut animalia hujusmodi agrorum culturae inservientia ad nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum mactare, seu mactari facere, vel alias mactantibus auxilium, vel favorem, occulte, vel publice, directe, vel indirecte dare audeant, vel præsumant.

§.4. Decernentes præsentibus nostras literas etiam ex eo, quod quicumque quavis auctoritate, dignitate, officio, & honore fungentes in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati, & cause, propter quas illæ emanarunt, examinate, & justificatæ non Bull. Rom. Tom. V. Par. III.

Philippus hæc legem ad Ecclesiasticos per se extendi.

Paulus extendit sub poenis, quæ hic recensentur.

Clausula.

fuerint, nec præmissis consenserint, seu quibuscumque aliis de causis de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, vel impugnari, aut ad terminos juris reduci, vel in jus, aut controversiam sub quocumque prætextu, seu alias quomodolibet infringi, vel revocari nullatenus posse, sed illas semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, ac Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definituri debere; irritum quoque, & inane, quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Quocirca Ven. Fratri Archiepiscopo Panormitan., & Messanen., & Episcopo Mazatien. per præsentibus committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel eorum quilibet per se, vel alium, seu alios in dignitate ecclesiastica constitutos per ipsos delegandos, easdem præsentibus literas, & in eis contenta quæcumque publicari, & sub prædictis, & aliis sibi benevisis poenis per quoscumque Antistes, Prælatos tam regulares, quam saculares, Capitula, Clericos, Fratres, Milites, & personas quilibet, quantumvis exemptas omnibus juribus, & facti remedii, invocato etiam brachio seculari, omni mora, dilatione, & exceptione remotis, faciant, præcipiant, & mandent inviolabiliter observari; Contradictores quoscumque, & rebelles per prædictas, seu alias eis benevisas etiam corporis afflictivas, citra tamen sanguinis poenas, ac censuras ecclesiasticas auctoritate nostrâ, appellatione postposita, compescendo.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac sæc. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibuscumque exemptionibus, immunitatibus, ac gratiis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque Prælati, Superioribus, Collegiis, Conventibus, Monasteriis, Hospitalibus, Domibus, & locis, illorumque personis, & Ordinibus, ac Militiis prædictis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus, & aliis decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine, & alias quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut

Executores designati.

Derogatio contrariorum